

26

Ei NYK

# Salwelija-Sumastin.

Annäeli

M. B.

—

Oulussa,  
A. F. Siwekäs kustantaja.

Hinta 20 penniä.





**K**irjallisuudesta palvelijoita warten on maassamme tuntuma puute. Wähillä henkifillä waroilla nämä usein saamat astua waitkealle työwainiollensa. Kowaa itsekieltoa ja alttiutta heiltä kysytään. Welwollisuuden jokapäiwäistä, forutonta työtä tulee heidän suorittaa. Pyhä paikoillaan uskollisesti, masentuneella sydämellä ja wäsyneillä polvilla — ei ole helppoa. Kieltaa oma mukawaisuus ja aina waan toimia muille eduksi on tietysti tufalaa. Waan tehdä se, tietämättä mistä woimaa siihen elpyn, on oman itsensä kiduttamista — on onnettomuutta, koska se on wapauden fortamista.

Olen kokenut „Opettaja-kuvastin“ kirjasen suunnitelman mukaan kynäellä palvelijoita warten pikku kirjasen, jolle toiwon siunausta siltä Herralta, joka opetti että palweleminen juuri on wapauttamista, ja joka itse palvelijatoimen ihannekuvana, antausi kaikkien palwelijain palwelijaksi, ja sillä pyhitti palwelijasäädyn.

M. B.

Dulussa, Huhtikuussa 1888.

## Millainen olen?

1 Moos. 39: 3. Ja hänen isäntänsä näki, että Serra oli hänen kanssa; sillä kaikki mitä hän teki, antoi Serra menestynä hänen kädes-  
sänsä.

2 Moos. 23: 25. Herraa, sinun Jumalatasi, pitää sinun palweleman, niin Hän sinua sinun leipäsi ja sinun wetesi — ja ottaa sinulta pois kaikki sairandet.

Job. 36: 11. Jos he kuulewat ja palwele-  
wat Herraa, niin he hywissä päiwissä vanhene-  
wat ja isolla eläwät.

Jaak. 1: 22. Mutta olkaat myös sanan  
tekijät, eikä ainoastaan kuulijat, pettäen tei-  
tänne.

Miettukaamme hetkisen hiljaisuuteen tutkimaan elo-  
amme ja oloamme. Herrain Serra, elämämme ohjaaja  
katsoo meihin. Hänen pyhä silmänsä lävistää sydä-  
memme sisimmän. Jotakin Hän sillä tarkoittaa. Hän  
kysyy wakawasti, waltawasti: tahdotko? Tahdotko

maeltaa minun edessäni — tahdotko antautua, alistua? Ken ei tahdo eikä edes tahtoisi tahtoa, siirtäköön tämän kumastimen syrjään; — hän ei tässä mitäkään nähdynsi saa. — Waan ken tahtoisi, oman äärettömän heikkoutensa uhallakin antautua, alistua, hän katsahtakoon tähän vähäiseen kumastimeen, joka Herran sanan perusteella hänen eteensä väistettäköön, huomatakseen saastaisuuttansa, jotta Kristuksen kuva hänelle kirkastuisi.

Esitettäköön siis tässä rakkaalle palvelijasäädylle eräs vähäinen kumastin, jota se joutohetkillään voi käyttää itsensä tarkastamista varten. Kenties se sille voisi tuottaa siunausta. Sen suokoon Herra armostaan!

1. Mihin menivät mietteeni tänä aamuna herätessäni? Muistinko elävätä Jumalata, taivaallista Isääni ja Isäntääni? Sanoinko Davidin kansa: „Herra kuuntele warhain minun ääntäni! Suo minun aamun koittaessa kuulla armojasi! sillä Sinuun minä luotan“.

2. Puhuttelinko Herraa toden teolla, wilpittömästä sydäimestä, kuuliaisesta, nöyrästä ja hartaasta sydäimestä? Pyyhinkö uuden syntymisen armoa?

3. Pyyhinkö Herran siunausta päivätöilleni, kärsivällisyyttä, kestäväisyyttä ja wiisautta toimisiani?

4. Kiitinkö Häntä siitä etten ole mieron koulua kulemassa, maailmaa matelemassa, oman onneni nojalla, armottomain ihmisten owien syrjissä almuja anelemassa?

5. Muistinko maallista isäntääni, emäntääni ynnä heidän perhettänsä Herran edessä?

6. Muistinko että palvelen Herraa palvellessani ihmisiä oikealla lailla.

7. Ryhdyinkö sitte työhöni ilomieliin, Jumalaan turvaten, välttäen nyreyttä ja äreyttä? Muistinko Jeremia profetan Walit. wirt. 3: 39 lauselman: „Missä ihmiset nurisewat eläisjäänsä? Jokainen nuriskoon syntejänsä vastaan“.

8. Teinkö tehtäväni tunnoffaasti, säännöllisesti ja sääntilleen?

9. Toimitinko kaikki mielihalulla ja hyväntuulisena?

10. Bai olenko kentiesi welsto ja huoleton, unhottaen Salomonin muistutusta: „joka laiska on työsäänsä, hän on sen weli, joka wahinkoa tekee.“ Sananl. 18: 9.

11. Pidäinkö huolta taloni kaluista niinkuin omistani? Miten menettelen ruuanjäännösten suhteen?

12. Olenko rehellinen ja uskollinen, muistaen että Herran silmä on **aina** minua näkemässä? „Herran silmä näkee jokaisen tien, ja hän katsoo kaikki heidän askeleensa — ei löydy pimeää eikä tuoleman warjoa, josja pahantekijät itseänsä salaiji“. Job. 34: 21, 22.

13. Miten lujana pysyn noiden „pikku kiusauksien“ suhteen, näpistelemisen, walehtelemisen, wilpillisyyden y. m. Rukoilenko sydämeni sopesta: „Älä johdata minua kiusaukseen?“

14. Puhunko **totta**, muistaen Sananl. 19: 5. „Ei wäärä todistaja pidä pääsemän rankaisematta, ja joka rohkeasti walehtelee, ei hänen pidä selkeämän“.



15. Roudatanko siisteyttä ja puhtautta toimissani — silloinkin kun emäntänielmä ei ole minua walvo-  
massa?

16. Olenko pikainen, kärsimätön, herkkä kiivastu-  
maan ja rakkautta wailla? Warsinko **wastustankin?**

17. Kärsinkö isäntäni tai emäntäni ojenusta, nuh-  
detta, silloinkin, kun en luule semmoisia ansaitsewani?  
Muistanko silloin Sananl. 12: 1. „Joka itsensä mie-  
lellään kurittaa antaa, se tulee toimelliseksi, mutta joka  
rankaisematta olla tahtoo, se on tyhmä?“

18. Millä mielellä palvelen mihasuisista, yreätä ja  
pahan-suopaa isäntää ja emäntää? Seuraanko Pietari  
apostolin neuvoa: „Te palvelijat, olkaat alamaiset fai-  
kella pelwolla teidän isännillenne, ei ainoastaan hyville  
ja siivöille, waan myös tuimille. „Sillä se on armo  
jos joku synnättömästi kärsii.“ Seuraanko Paawalin esi-  
merkkiä, hän kun sanoo: „Koska meitä soimataan, niin  
me hyvästi lausumme: koska meitä wainotaan, niin me  
kärsimme“. 1 Kor. 4: 12 ja toisin: „Sillä meidän  
waiwamme, joka ajallinen ja keweä on, saattaa meille  
ijanikaikkisen ja määrättömän kunnian, jotka emme näky-  
wäisiä katso, waan näkymättömiä; sillä näkymäiset owat  
ajallisia, mutta näkymättömät iankaikkiset“. 2 Kor. 4:  
17, 18.

19. Pyhyinkö totuudessa järkähtämättömästi, silloin-  
kin kun totuus tuottaa kipeätä kärsimistä? Wai pis-  
tänkö pikku hätäwalheita?

20. Olenko kunnianhimoinen filmäpalwelija? Tuh-



laanko turhamaisesti talon aikaa? Olenko kaitin puolin säästämäinen ja „taloni puoleen“?

21. Seisonko uteliana oven syrjissä kuulestelemassa mitä talonväkeni puhuu? Tai seisonko joutilaana heistä portin pieleissä juoruelemassa?

22. Olenko altis panettelemaan talonväkeäni, unhottaen että „jossa paljon puhutaan, siinä synty ei ole kaufana“? Sananl. 10: 19.

23. Olenko käyntösesäni oikullinen ja epätasainen?

24. Olenko taipunut turhamaisuuteen, heikumallisuuteen, epäsiiventeen ja haureuteen, huolimatta mitä raamattu näistä sanoo: „Sillä se tietäkää, ettei yksikään huorintekijä taikka saastainen ole Kristuksen ja Jumalan valtakunnan perillinen“. Efes. 5: 5. 1 Kor. 6: 9. Gal. 5: 24.

25. Rukoilenko usein Dawidin kansa: „Jumala luo minuun puhdas sydän.“ Ps. 51: 12. „Pese minua että minä lumiwalkeaksi tulen“. Ps. 51: 9.

26. Olenko ehdottomasti raitis, vai olenko taipunut juoppouteen? Muistanko tässäkin raamatun varoitusta: „Suomari-työmies ei rikastu, ja joka ei vähääkään katke, se enemmän ja enemmän häviää“. Syr. 19: 1. „Rusja on kipu? kussa murhe? kussa tora? kussa valitus? kenellä haavat ilman syntä? kenellä punaiset silmät? Siinä, kussa wiinan tykönä wiivytään ja tullaan tyhjentämään mitä sisälle pantu on. Mä katsele wiinaa ehkä se punoittaa ja on selkeänä lasissa ja huokeasti menee alas, waan viimeiseltä se puree niinkuin lääreme, ja pistää niinkuin kynkäärme.“ Sananl. 23:

29—32. „Olkaaat raittiit, walwokaat, sillä teidän wi-  
hollisenne perfele kån ympäri niintuin filjuwa jalopeura,  
etsien kenen hän nielisi.“ 2 Piet. 5: 8.

27. Olenko ollut työtöwerilleni hyväksi esimerkiksi?  
Muistanko että on olemassa lufuisa parwi palwelijoita,  
joka kulkee tämän elämän erämaata hengellisesti kuol-  
leena, halwefien Herran sanaa ja elämän ruhtinasta,  
pystymättä korottamaan itsensä yli tämän maailman pi-  
menyden ja aistillisuuden ahtaiden rajojen, jotta alkaisi  
ikävöidä tietoa ihmisen tosi tarkoituksesta, tietoa toi-  
sesta paremmasta isänmaasta, tietoa Kristuksesta ja  
elämästä Hänen yhteydessään? Olenko näitä **rakkau-**  
**della** fehoittanut kääntymään elämän tielle? Kentiesi  
on joku kanssapalwelijani näiden joukossa?

28. Olenko täysin punninnut sanojani, wai olivatko  
ne todisteita isserakkaudesta, kunnianpyynnöstä, itsekkäi-  
syydestä ja kateudesta?

29. Olenko tänäänkin ollut muille pahennukseksi?

30. Eikö koto elämäni anna aiheutta soimaufsiin?

31. Pidäntö palwelijatoimen halpana waiikutusala-  
na, haluamalla toista, mielestäni parempaa, siten wä-  
kisin ryhtyen Jumalan johdantoon?

32. Muistanko että itse Kristus, herrain Herra ja  
tuningasten Kuningas tuli maailmaan palwelemaan, ja  
sillä aateloitti palwelijasäädyn?

33. Mitēn wietän pyhäpäiwäni? Menenkö haluf-  
taammin hupipaiffoihin, tansseihin ja wiinakapaffoihin  
kuin kirkkoon ja semmoisiin sananharjoituspaiffoihin, jossa  
kuulisin **puhdasta** Jumalan sanan selitystä?

34. Kärjinkö kuulla nuhdesaarnaa Jumalan sanasta, wai haluaisinko wain kuulla wanhan ihmisen hywäilemisiä. Luenko Jumalan sanaa vähääkään joka päivä? Luulenko kristillisyyden olewan muutamilla „Herra, Herra“ huudolla toteutetun?

35. Haluanko henkeni tosi wäpauttamista, wai olenko jo niin tottunut sen orjuudelle, etten kaipaakaan wäpautta? Muistanko että on olemassa jonkunmoinen elämän wanhurskaus ihmisessä moisesa, jossa semminäkään ei ole olemassa Jumalan henkeä? Tiedänpö että semmoinen ulkonainen kiulto woi olla nimikristillisyyttä?

36. Tiedänpö mitä on olla Jumalan Hengen **uudistamisen** alaisena? Näenhän että lampun liekki sammuu joll'en öljyä lamppuun lisää. „Jotka Herraa odottawat, saawat uuden woiman“.

37. Olenko ystävällinen puheisani, siwää ja nöyrä käytöksesäni? Wai olenko suutko ja raaka sanoilleni? Saanko anteeksfikin pyydettyksi, muistaen että pysyä pyytämättä wirheensä anteekfi on ylöpyden ilkeä merkki?

38. Olenko wireä ja halukas noudattamaan isäntäni ja emäntäni tahtoa? Wastaanko ystävällisesti silloinkin kun he minua wastahakoisille toimille waatiwat?

39. Eiköhän minulla tänäänkin ole paljon katumista?

40. Odotanko rakkautta ja malttia kanssapaikawelijoilleni? Muistanko Paawalin neuvoja 1 Kor. 13 l.

41. Millaista seuraa tavoittelen? Muistanko mitä Pyhä Henki Dawidin kautta puhuu: „Mutuas on se,

joka ei waella jumalattomien neuvoissa, eikä seis syn-  
tisten tiellä, eikä istu kussa pilkkaajat istuvat". Ps.  
1: 1, 2.

42. Ovatko päivän tapahtumat waatineet minua  
harhailewan lampaan lailla pakenemaan hyvän paime-  
neni turviin?

43. Olenko awullinen talonwäelleni heidän lastensa  
kasvatuksessa, neuvoen näitä hellällä rakkaudella ja kär-  
siwällisyhdellä?

44. Miten kohtelen palweltawani lapsia heidän wan-  
hempainsa poisja ollessa?

45. Miten hoidan noita pienokaisia, jotka ovat us-  
totut minun hoidettawilleni, noita, jotka ovat taloni  
paras aarre? Muistanko että heillä on heikot jäsenet?  
Olenko waroillani mitä heille puhun? Beloitanko heitä  
peikoilla y. m.? Puhunko heille totta? Semmoittelenko  
ja säälistellenkö heitä silloin kun heidän vanhempansa  
heitä kurittawat, siten yllyttäen heitä vanhempiansa  
wastaan? Neuronko heitä salaamaan jotakin wanhem-  
miltansa, siten totuttaen heitä epärehellisyyteen ja wal-  
heellisjuuteen? Muistanko että heidän enkelinsä aina kat-  
selewat Isän kasvoja, joka on taimaisja? Voi minua,  
tuhat kertaa woi, jos heitä warsin olen pahaankin hou-  
kutellut!

46. Miten kohtelen eläimiä? Muistanko että ne  
huokaawat meidän parantumistamme? Muistanko että  
Jumalan filmä on niitä walwomassa? Huomaanko mi-  
ten ne katsowat minuun äänettömästi, rufoilewilla sil-

millä, miten ne luottavat minuun, eivätkä koskaan valita. Mhyäkö että minulla on niiltä paljon oppimista?

47. Annanko palkastani köyhille vanhemmilleni ja jos ei minulla semmoisia ole, tuhlaanko tulojani joutaviin, wai panenko jonkun osan säästöpankkiin vanhain päivän varoille, olematta itära ja rahanhimoinen?

48. Pidätkö waatteeni puhtaana ja siistinä ja pufuni kohtuullisena, hyljäten turhan korkeuden, ylellisyyden ja joutavuuden? Muistanko että miestyminen turhiin koristuksiin wietteele paljoon pahaan, ja että näistä solmii tämän maailman ruhtinas pettävän paulan. Mikas mies oli purpuroihin puettu. Herodes oli komeasti koristettu. Lasarus makasi kerjäläispu'ussaan ja Johannes Kastaja kantoi kamelinkarwawaippaa. Kristuksen vanhurskauden puku on loistawan walkea.

49. Olenko taistelemassa ylpeyttäni vastaan, muistaen että „Jumala on ylpeitä vastaan, waan nöyrille antaa Hän armon“, ja että „tyhjän suussa on ylpeyden witsa“. Sananl. 14: 3.

50. Menenkö yhä uudelleen armoistuiwille saamaan puhdistusta synneistäni Jesuksen weressä ynnä uutta woiwaa uuteen elämään?

51. Ja jälleen kompastuessani, erhettyessäni, palaanko taas sinne takaisin? Wai waltaako minua tuo wanha ylpeyden henki jälleen?

52. Tairunko walehtelemaan jos isäntäni tai emäntäni waatii minua wieraille julistamaan etteiwät ole kotosalla, waiwka owat kotona, tai huomautanko heitä **nöyryydessä** että walhe on synti, muistaen että Jumalan

jana opettaa meitä paremmin tottelemaan Jumalaa kuin ihmisiä. Bai pidänpö tuon tuommoisia seikkoja vähäpätöisinä?

53. Lausunko kemyntmielisesti Jumalan ja Jeesuksen pyhää nimeä jokapäiväisessä puheessani, muistamatta ettei Herra heitä sitä rankaisematta, joka Hänen nimensä turhaan lausuu. Ja rohkenenko kirotakin?

54. Pyyhänpö pyytämällä: Anna kallihin Jeesus syntini anteeksi äärettömästä armostasi. Päästä minut vihdoin tästä murheiden maailmasta palvelemaan Sinua siellä vanhurskauden ihanassa waltakunnassa, jossa Sinä „olet pyhitiwä pois kaikki khyneleet filmistäni, jossa kuolemata ei pidä silleen oleman, eikä itkua, eikä parua, eikä kipua, sillä ne entiset pois meniivät“. — Salli minun täällä astua jälkiäsi ja siellä olla Sinun luonasi. Mielelläni sulkeudun pyhään tahtoosi, tahtomallani täällä palwella koshahan Sinäkin palwelit ja sillä pyhitit palwelijasäätyni. Tue minua! Amen.

---

55. Odotanko odottamalla, itäwällä, päiwin, öisin, hetkin, Wapahtajani tuloa, sitä päivää, jolloin Ihmisen Pojan pasuunan ääni alkaa kajahtaa ja Hänen merkkinsä taiwaalla näkyä. Olenko walweella ja huomaanko mihin aikani auringon osottajat suunnittelemat?

---

56. Olenko waroillani etten halwekfi yleistä seuraluntaa, kirkkoa, Jumalan armolaitosta? Muistanko

että paljon petollista tavaraa kaupitaan yhsin hengellisselläkin alalla ja että Wapahtaja waroittaa: „Wäärät Kristukset ja wäärät profetat nousewat ja tekewät suuria ihmeitä ja merkkejä: niin että jos taitaisi tapahtua walitutkin esiytettäisi. Katsokaat ettei kenkään teitä wietele. Sillä monta tulewat minun nimeeni sanoen: minä olen Kristus ja wiettelewät monta?”



## Olen palwelija.

### Olen palwelija;

se on:

Jumala on minun siihen kutsunut. Kristus on päätyäni aateloittanut, tullessaan itse maailmaan palwemaan. Yhteiskunta minua siinä suojelee. Isäntäni on minut siihen pestannut. Miten tärkeä siis onkaan minun pyytää nuden syntymisen ja pyhityksen armoa, jotta kelmollisena aseena Herran kädessä voisin vaikuttaa täällä ylemällä alalla.

### Olen palwelija;

se on:

Olen sitounut rupeamaan isäntäni ja emäntäni



kodin jäseneksi, heidän kanssaan edistämään sen toimeentuloa, sen hyötnä, kehittämään sen edistymistä, ofaa otamaan heidän iloihinsa ja murheihinsa, wieläpä heidän lastensa kasvatukseinkin. **Ansaitsehan toki huolellisesti käyttää kaiken aikani ja woimani saadakseni totentetuksi niin korkeata kutsunusta.**

### **Olen palvelija;**

se on:

Sumala on asettanut minut walwomaan, ei ainoastaan palweltawani perheen maallisia, waan myös ijäisiä etuja, ei nuhdesanoilla ja hengellisellä ylöpydellä, waan teoillani ja käyntöselläni, joka saarnaa paremmin kuin sanat. Hän on toimittanut minua ikäänkuin matkatoveriksi heidän waiwalloisella matkallansa läpi tämän murhemaaailman. **Opettakoon Herrä siis minua waeltamaan joka askeleeni Hänen pyhän ristinsä ääressä osalliseksi tullakseni yhä suuremmassa määrässä nöyryyden ja rakkauden hengestä.**

### **Olen palvelija;**

se on:

Jos toteutan ihanan kutsumus-tehtäväni sillä uskollisuudella, minkä lahjana saan, pyyhessäni Kristuksessa niinkuin oksa wiinapuussa, saan terran tuon walwaman ilon kuulla Jeesuksen lausuvan: „Hywin, sinä

hyvä ja uskollinen palvelija: vähän päällä sinä olit uskollinen, minä panen sinun paljon päälle: mene Herrasi iloon". Missä minua onnellisempaa löytynee! Pois siis paha mieli, alafuloisuus, nurfutus, äreys, tyytymättömyys, epäluulo, harmi ja toivottomuus; tästä lähtien tahdonkin panna kärsimällä ja iloita muistaessani tuota yllämainittua kallista lupautta. — **Armo se on armosta!**

### Mietteitä ja neuvoja.

Kun sinulta palveleminen tuntuu tufalalta, tuskaliselta, mahdottomalta, puhkeat waiteroimaan: Miksi-käs juuri minun, katalan, piti syntyä palvelijaksi, toisten orjaksi? Miks'en itse tainnut tulla isännäksi taikka emännäksi ja olla omillani? — Mutta ystäväni! Kenen silloin tahtoisit herraksesi? Oman itsesi kaifeti? Eikö niin? Huonompaa isäntää et voi ikänäsi saada kuin mikä tuo oma tahtosi on. Se wie sinut syrjiin. Rehnnonpa palveluksen jo olit ottamaisillasi! Eikö luule taiwaallisen Isäsi, joka rakastaa sinua enemmän kuin äitisi sinua kerran rakasti, käsittävän sinun etuasi? Olehan huoleti! Jos Herra näkee sinulle edullisemmaksi tulla isännäksi tai emännäksi, niin voit ennen pitkää istua isäntänä taikka emäntänä. Mutta palwella Jumalata isäntänä taikka emäntänä on vielä työläämpää kuin palwella Häntä siinä asemassa, missä nyt olet. Ken on ensin uskollinen vähässä, sen panee Jumala hoita-

maan paljoa. Jos kohta Jumala ei näkisiikään howäksi täällä panna sinut isännäksi tai emännäksi, niin Hän voi siellä ijanlaittisuudessa panna sinut niin paljonmoisen isännäksi ja emännäksi, ettet sitä täällä aavistaa voi. Mäpa luea Jumalan sanaa. Jollei sinulla ole raamatua, niin hanki, rakas ystäväni, semmoinen — waikka heti. Hae siitä wiisautta. Löythy eräs keino, ja se on ainoa, joka voi tehdä sinut semmoiseksi jommoisen sinun olla pitää, ja se on että tulet **nudesti syntyneeksi**. Kysy Jumalalta miten se woisi tapahtua. Kyllä Hän neuwoo!

---

Se palvelija, joka oikealla lailla palwelee, voittoa isäntäwäkenensä luottamuksen, rakkauden ja kunnioituksen, niin että he, jos laatuun käypi, huojentawat hänen työnsä ja lisäävät palkkaa, sillä he huomaawat että he woivat semmoiseen palvelijaan luottaa. Tietävät hän he että tuo palvelija tuntee Kristuksen filmän olevan häntä walwomassa, eivätkähän heidän filmänsä siis tarwitse sitä tehdä.

---

Sinusta usein näkyy kuin olisi joku tehtäväsi niin halvasta arvosta, että voit sitä kokonaan laiminlyödä taikka tehdä sitä huolettomasti, arwellen: „äläs kelpo tehtävä, kyllä wälttää!“ Waro, rakas ystäväni, niin ajattelemasta! Niin ajattelee keltoton palvelija. Hywä palvelija tekee kaikki Herran nähden.

Jos sinun täntyn hakea uutta palvelusta, niin saat kyllä kuulustaa mistä saisit paraimman palkan ja suurimmat edut maallisessa suhteessa; waan wältä, jos voit, semmoista palvelusta, jossa tuo helposti taipuva sydämesi on altisna jokapäiväisille kiusauksille rikkoa Jumalan käskyjä vastaan. Pyri semmoiseen perheeseen, jossa wiljellään Jumalan sanaa ja jossa sinua ei estetä kirkonkännnistä (wuorollasi) eikä muusta kuolemattoman henkesi ravinnosta. — —

Älä koskaan kiivaudessa talostasi lähde. Sinulla on siitä arvaamaton haitta.

---

Rakasta työtoweriaasi ja pidä häntä weljenäsi ja sisarenäsi niinkuin te olettekin, syödessänne saman isän ja äidin leipää. Rukoile hänen puolestaan, niin opit häntä rakastamaan. „Rakataat toinen toisenne kuor-  
maa.“ Gal. 6: 2 „Rakkaus kärsii kaikki“. 1 Kor. 13: 7.

---

„Sano minulle kenen kanssa seurustelet, niin minä sanon sinulle millainen olet“, sanoo sananlasku. Jos pidät seuraa turhamaiden, irstaisten ihmisten kanssa, tottuu kornasi turhamaiseen, irstaiseen puheeseen, ja jospa alussa vielä punastut sitä kuullessasi, niin mielistyt siihen vähitellen, wajoten tietämättäsi tuon tuommoisten ihmisten kannalle. Tutkipa tarkoin ystäwätä waltitessasi mitä hän puhuu, miten hän joutohetkiään käyt-

tää, miten pyhäpäivänsä viettää, miten hän talonväestään puhuu, pukeileikkoko hän turhan joutavasti ja vaihettaako hän usein palvelusta. Siitä pääset päättämään millainen luonne hänellä on. Ole varoillasi!

---

Älä unhota, ystäväni, että isännälläsi on paljon huolta, josta et tiedä. Hänen täytyy waiwalla ja monesti ankaralla työnteolla koota, mitä hänen taloudessaan sitte kemytmielisesti usein tuhlaataan. Sinunkin ruokasi on hänen työwaiwansa tuottamaa. Sinä saat toimeentulostasi huoletti olla. Sinun siis pitäisi hywäntuulifena huojentaa hänen waiwaansa missä ifinä voit. Isäntäwäelläsi woipi vielä olla muita murheita, kiusauksia ja wastuksia, joista olet tietämätön. Eihän tahdane lisätä heidän kuormaansa olemalla kowin herkkä kaikille pikku wastuksille? Kanna ennemmin hiljaisuudella ja kärsiwäisyydellä kuormaa heidän kanssaan, niin Jumala huojentaa sinunkin kuormaasi.

---

Kun waihetat palvelusta synystä tahi toifesta, niin ole waroillasi, jottet sortuiisi kiusaukseen synllä tai synttä panettelemaan entistä isäntäwäkeäsi ja heistä juoruilemaan. Niin tekee kohno palvelija. Kiellä itseäsi äläkä panettele, niin saawutat kunnioitusta, muuten alennat itsesi enemmän kuin entistä isäntäwäkeäsi. Anna anteeksi, niin sinullekin anteeksi annetaan.

---

Muista aina ja alituisesti että palwelet Jumalaa palwellessasi ihmisiä ja että Kristus oli kaikkein palwelijain palwelija, Hän joka nyt istuu Jumalan oikealla kädellä taivaan kunniasa.

---

Kristus palweli joka hengenwedollaan täällä. Hänen palwelijatoimensa täällä wei Hänet kunniaan ja firffauteen. Ei ole kenkään Kristusta oikein käsittänyt, jollei tuota ole käsittänyt. Tästä pääset päättämään palwelijatoimen syvää merkitystä ett'eikä minkäänlaatuinen palveleminen ihmistä alenna. Waan nöyryys, nöyryys kaunistakoon kaiket menosi! Siten waan palvelemisellasi julistat Herran suurta nimeä.

---

Älä odota ihmisten kiitosta, ihmiset usein erehtyvät. Kunhan Jumala ja enkelit sinua kiittävät, niin siinä toki kiitosta lienee! Kenties ei yksikään maallinen filmä ole näkemässä kun hiljaisuudessa toimit, ei yksikään ääni kehottamassa kun wäsymyksestä näännyt, ei yksikään käsi pyhkimässä hien otastasi tahti khyneleet filmistäsi kun tulisen tuskan kanssa taistelet. Waan olehan hätäilemättä — yksi on joka huomaa, yksi on joka tukee, yksi joka salaisen apunsa sallii, Hän se on, joka kaikkivoipana, — jos muuten Hänen kouluaan kulet — ennen pitkää woi kohtalosi muuttaa ja siirtää sinut siipiensä suojaamana oikeaan kotiin — uusille

oloille, taiwaan ihanille tofi toimille. „Isäni huoneessa on monta asuin sijaa“, sanoo Wapahataja.

---

Jollei Herra ole elämäsi johtajana, niin ei asemasi maailmassa parane, jos vaihetat waikka vuosittain palvelusta. Samahan on miten usein sairastuu wuoteellaan käänteileksee, sairaana hän semminkin pysyy.

---

Ota usein miettiäksesi mitä raamattu tarkoittaa noilla sanoilla: **parannus, usko, rakkaus, kärsiwälisyytys, itsensäkieltäminen, nöyryys.** — Miisä on elämämme opittawat läksyt.

---

Ihminen saa paljon aikuisesti, miltei mahdotto-  
miafin, jos todella **tahtoo**, waan jollei rukous, Herraan  
waipuminen ole tahtoa pohjustamassa, niin lannistuu  
tahto. Rukoile siis ja rukoile jälleen ja yhä edelleen,  
niin sinulle riittää woimia kyllin tekemään tehtäväsi ja  
lisäyppi tahdon lujutta. Hänen täydellisyystään sitä  
saat. Paneite siitä mehiläisen lailla simaa imemään.  
Siitä saat lujutta, woimaa, wiisautta.

---

Kun erehdyimme ja lankeamme johonkukuhun suu-  
rempaan tai vähempään wirheeseen, niin alkäämme sal-  
liko wäärän muka häweliäisyyden tai tuon ylpeän itse-



raffauden estää meitä palajamasta Jesuksen tykö jälleen — muuten mieli synkistyy ja tulee, omantunnon fidut-  
tamana, yhä aremmaksi Sumalalle ja sitte vähitellen  
sydän paatuu paatumistaan, kunnes kallion kowaksi käy,  
ja siten waelletaan pimeyden polkua, kohti kurjuuden  
kuilua.

---

Namulla herätessäsi tunnet usein ikäänkuin pai-  
naisi rintaasi raskas taakka, joka estää sinua kohoamasta  
yli tämän aistillisen maailman turhien menojen noihin  
vapauden waltakunnan ylewiin oloihin, waan kerro its-  
sellesi silloin: nyt olen koulussa, jossa minua kas-  
watetaan tuolle ihannemaailmalle, nyt minua taotaan,  
weistetään ja walmistetaan kurlituksen koulussa. Mutuas  
olen jos en asetui watarintaan, waan heittäydyin kou-  
luuttajani kouluutettawille, nöyrryn nöyrymistäni, alen-  
nun alentumistani ja pyyhän uudistuksen armoa ja taas  
jälleen uutta armoa ja vielä sittenkin yhä waan **ar-  
moa**. Siinä samassa usein silloin kewenee eli kerras-  
saan poistuu taakka aiwan **sulasta armosta**.

---

Suurenmoisia Herran palwelemisen tilaisuuksia  
meille harwoin sallitaan, waan vähäisiä meillä hetkelli-  
sesti tarjona on. Kristus wiittasi puheissaan hywin jo-  
kapäiwäisiin esineisiin. Olkaamme uskolliset vähäisiä.

---

Kunakin hetkenä saat sanomia menemään kotiisi Jesuksen luo. Nopeammin sujuvat rukouksen sanomat kuin sähkövoiman viemät ja tuomat eikä matksoa kysymykseenkään tule. Montako rukouksen sähkösanomaa olet lähettämässä päivin, öisin? Oletko uskollisesti henkeä hiljaisuudessa vastauksia wartomassa? Siunauksen pilvenä ne vielä kerran satawat syliisi alas.

---

Matteletko: talonväelläni on se ja sen virhe — minunko pitäisi ne kaikki kärsiä, kas sitäpä en tee! niin olet ylipenden pettäviä polkuja polkemassa. Vanepa ennemmin nöyryydellä ja kärsimällä, niin saat paremmin kuin pöyhkeilemällä talonväkeäsi taipumaan.

---

Jos paljon puheita pidät tosi kristillisyydestä, waan sen ohessa olet yreä, narkäs ja uiffokas toimis: sasi keittiössä ja taloudessa, niin paadutat niiden syndämet, jotka sinua owat näkemässä ja kuulemassa, ja saat heitä arvelemaan: „kas' siinä koko kelpo tosikristillisyyden edustaja! — Kristillisyydestä vähän wälitän kos' ei se parempia hedelmiä tuo“. „Joka sanoo itsensä Hänessä pysyvän, hänen pitää niin waeltaman kuin Hänkin waelä.“ 1 Joh. 2: 6.

---

Elä wäisty vähintäkään jyrkimmästä oikeuden polusta — jos wäistyt, niin wierit wähitellen kunnnes

kompastut ja vihdoin teet lankeemuksen, mikä pusertaa sydämesi verikynneitä.

---

Suuresta armosta on kufin sana, mikä suustamme sujuu. Muuten ei raamatussa niin monesti varoitetaisi turhista sanoista. Psaltarisssa tästä puhumistaan puhutaan. Jaakopin epistolan sisällys on tarrassaan tästä aineesta täytetty. Jeesus itse kääntää huomiomme tähän, varoittaen Math. 12: 36 „Mutta minä sanon teille, jokaisesta turhasta sanasta, kuin ihmiset puhuvat, pitää heidän luvun tekemän tuomiopäivänä“.

Kun tahdot armostella jonkun ihmisen luonnetta, niin kuuntele mitä hän puhuu. Kun haluat tietää millainen lähde on, maistelet sen wettä. Katsoa kipinää millaisen ilmiwalkean, turmion se toimeen sai. — Taiwaassa löytyy pikafirjoittaja, joka filmänräpähkessä kirjoittaa kaikki turhat sanamme firjoihin, joita tuomiopäivänä awataan ja luetaan koko luodun maailman kuultaville. Pitkähköhän luettelo kunkin kohdalle jo lienee?

---

Warkaita kuullaan usein katkerin sanoin soimattawan, waan warkaista pahin on, joka toiselta kunnian kalwaa, maineen jyrjii. Pane lukko suullesi ettet sitä tee. Kolmas on sinulta ryöstämässä minkä sinä toiselta wett. Raiwatkin itsellesi harmillisen kuopan. Waan pahinpa on, että sinua on wastustamassa Hän, joka sanoo: „Minun on kosto!“ — —

Belkäätkö kuulijata sanoillesi? Jumala on kuulija, joka kerran puhuu kuultunsa. Belkäätkö todistajata teoillesi? Jumala on todistaja, joka kerran ilmaisee näkemänsä. Belkäätkö tarkastajata töillesi? Jumala on tarkastaja, joka kerran julkaisee tarkastamansa.

Belkäätkö armostelijaa syillesi mintähden niin ja niin teet. Jumala wanhurskautensa wa'alla kaikki punnitsee.

---

Kun sairastut niin elä sorru epäilyksen waltoihin; — tosin on kohtalosi kowa ja huolellesi on syylä, waan jos olet Herraa kaipaamassa, niin Hän hoitaa sinua paremmin kuin äiti lastansa. „Hän ymmärtää ajatusesi kaukaa“ ja johtaa kaikki parhaaksi. Hän on rikas maksamaan hoitosi, älykäs keksimään neuwoa mutkaisimmallekin tilalle, oudoimmillekin oloille. Heitä maalliset huolesi Hänen huostaansa ja muista kuolematonta henkeäsi ja olkoon Herra ja Herran sana sinulle wirwokeeksi, lohdukkeeksi, elämäksi, — ensimmäiseksi ja viimeiseksi, mistä tosi tarpeessa olet.

---

# **Ken mielisi uskollisesti noudattaa palwelijatoimiaan saanee ohjetta ja kehoitusta seuraavista raamatunlauseista:**

**Luuk. 16: 10** Ken vähemmässä on uskollinen, se on myös paljossa uskollinen; ja ken vähemmässä on väärä, se myös paljossa on petollinen.

**Rol. 3: 23** Kätki mitä te teette, se tehkää sydämeistanne, niinkuin Herralle.

**Luuk. 9: 22—26** Jos joku tahtoo minua seurata — — — hän ottakoon ristinsä joka päivä — — **Joh. 12: 26** Jos joku minua palvelee, hän seurakoon minua. — Rakastaa Jumalata on kaikkein kaunein wiisauts. **Syr. 1—14 — 13: 14** Jos minä, joka olen Herra ja Meistari olen teidän jalkanne pesjyt, niin pitää myös teidänkin toinen toisenne jalat pesemän.

**Esef. 6: 5** Te palwelijat, olkaat kuuliaiset teidän ruumiillisille isännille — — — niinkuin Kristukselle. — — — **1 Kun. 3: 9** Anna sentähden sinun palwelijallesi ymmärtäväinen sydän!

**Tiit. 2: 9** Neuvo palwelijoita isännillensä alamaiset olemaan — — — ei vastaan sanojat, ei pettäväi-

set, että he — — — Bapahtajamme opin kaikissa laus-  
nistaisivat.

1. Piet. 2: 12 Mutuaat olette te kun teitä  
Kristuksen tähden pilkataan — — — waan ei ken-  
kään teistä kärkeä pahantekijänä.

Math. 11: 28. Tulkaat minun tyköni kaikki,  
jotka työtä teette ja olette raskauteetut; Minä tahdon  
teitä mirvoittaa. Jes. 40: 29 Hän antaa väsyneelle  
voiman ja väettömille tyllä väkeä.

Kärä waiwaa niinkuin lujaa Jesuksen Kristuksen  
fotamies. 2 Tim. 2: 3.

## Ken mielisi Herraa holhojajseen ja hoitajaj- seen, miettiköön seuraavia raamatun- sanoja:

Ps. 27: 10 Minun isäni ja minun äitini hyl-  
käsiwät minun, mutta Herra forjasi minun.

Ps. 16: 8—11 Minä pidän Herran aina kas-  
woini edessä — — — Sinä osoitat minulle elämän  
tien.

Ps. 139. Herra, Sinä tutkit minun ja tunnet  
minun.

Ps. 103: 13 Niinkuin isä armahtaa lapsiansa,  
niin Herra armahtaa pelkäämiänsä.

Ps. 23 Herra on minun paimeni, ei minulta  
mitään puutu. Ps. 62: 2 Tyhdy Herraan ja odota  
häntä.

Math. 9: 12 Ei terweet tarwitse parantajata, waan jairaat. Mich. 7: 8 Waikka minä pimeydessä istun, niin Herra on kuitenkin minun walkeuteni.

Jes. 40: 11 Niinkuin paimen Hän kooko karitsat syliinsä — — — 46: 4 — — — minä nostan, kannan ja pelastan.

Rom. 8: 31. Jos Jumala on kanssamme, kuka voi meitä vastaan olla.

1 Moos. 28: 15 Katso minä olen sinun kanssasi ja warjelen sinua kuhunka ikänäsi joudut — — sillä en minä hylkää sinua siihen asti kunnes minä teen kaikki mitä minä sinulle puhunut olen.

## Ken joişi olla Pyhän Hengen waitutuksen alajena, tutkikoon näitä raamatun todisteita:

Room. 8: 26 Henki auttaa meidän heikkouttamme. Sillä emme tiedä rukoilla niinkuin tulisi.

Luuk. 11: 13 Taiwaallinen Isä antaa Pyhän Hengen sitä anowaisille.

1 Kor. 6: 19—20 Ettelö tiedä että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli? — — — Sillä te olette kalliisti ostetut.

Efes. 4: 24 Pukekaat päällemme uusi ihminen — — — pankaat pois walhe ja puhukaat totuutta.

Gal. 5: 22 Hengen hedelmä on rakkaus, ilo,



rauha, pitkämielisyytä, ystävyys, hyvyys, usko, hiljaisuus, puhtaus.

Rol. 3: 12, 17 Rufakaat teitänne — ystävyysdellä, nöyryydellä, hiljaisuudella ja kärsivällisyydellä — ja tehkää kaikki Herran Jefuksen nimeen.

Room. 12: 2 Älkää fowittako teitänne tämän maailman muodon jälkeen.

— 11, 12 Älkää olko hitaat töissänne. Olkaat alati rufouffissa.

1 Joh. 2: 28 Ja nyt, lapsukaiseni, pysykää Hänessä.

## **Ken mielihä pysyä nöyryydessä, huomattoon seuraavia raamatun neuvoja:**

1 Piet. 5: 5 Pitäkää teitänne kiinteästi nöyryyteen, sillä Jumala on ylpeitä vastaan, waan nöyrille Hän antaa armonsa.

Room. 12: 16 Älkää itsestänne paljon pitäkö, waan pitäkää teitänne nöyräin kaltaisena.

Sananl. 3: 5 Luota Herraan kaikesta sydämeestäsi äläkä luota ymmärryksesfi.

Fil. 2: 3 Nöyryydessä pitäköön toinen toisensa parempana kuin itseänsä.

Luuk. 17: 10 Koska te olette kaikki tehneet kuin teille käsketty on, niin sanokaat: me olemme kelpotmat palvelijat, me teimme sen kun meidän piti tekemän.

Syr. 10: 16. Herra on aina antanut ylpen den tulla häpeään, ja on sen viimeiseltä fufistanut.

Syr. 10: 29 Älä tee wirassasi oman pääsi perään, ja älä ylpeile koska sinua tarwitaan.

Syr. 10: 27 Päämiehet, herrat ja hallitsijat ovat suuressa kunniasa, mutta eivät he ole niin suuret kuin se, joka Jumalata pelkää.

Syr. 10: 9 Mitä koreilet sinä waiwainen tuhka ja multa?

Syr. 10: 14 Siitä tulee kaikki ylpeys, koska ihminen luopuu Jumalasta.

Judith. 9: 16 Ei ylpeät ole koskaan sinulle otolliset olleet, mutta sinulle ovat aina otolliset siwäin ja nöyräin rukoukset.

Job. 22: 29 Ne kuin itsensä nöyryyttävät koroittaa Hän.

## Ken tahtoi olla kärjwällinen, ottakoon war- teen seuraawat raamatun neuwot ja lehotukset:

Syr. 2: 4 Kärji mielilläsi kaikkia kuin sinun päällesi tulee, ja ole kärjwällinen kaikessa murheessa.

Jesus sanoo Luuk. 21: 19 Pitäkää teidän sielunne kärjwällisyydessä.

2 Kor. 6: 4 Osoittakaamme meitämme niinkuin Jumalan palvelijat suuressa kärjwällisyydessä.

Jaak. 5: 8 — — Olkaat kärjwälliset — — sillä Herran tuleminen lähestyy.

Jes. 41: 10 Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi; älä harhale, sillä minä olen sinun Jumalasi.

Pf. 138: 7 Jos minä waeltaisin ahdistuksen keskellä, niin sinä wirvoitat minua.

Jes. 66: 13 Niinkuin äiti poikaansa lohduttaa, niin minä tahdon teitä lohduttaa.

Balit. 3: 32 Herra saattaa murheelliseksi, ja taas armahtaa suuresta laupeudesta.

1 Kor. 10: 13 Jumala on uskollinen eikä salli teitä kiusattaa ylitse teidän voimanne.

Pf. 68: 20 Riitetty olkoon Herra joka päivä! Jumala panee kuorman meidän päällemme; mutta Hän myös auttaa meitä.

Pf. 138: 7 Jos minä waeltaisin ahdistuksen keskellä, niin sinä wirvoitat minua.

Ilmest. f. 3: 10—7: 13, 14. **Että pidit minun kärsivällisyyteni sanat, niin minä tahdon sinua warjella kiusauksen hetkestä, joka koko maan piiriin päälle tulewa on, niitä kiusaamaan, jotka maan päällä asuwat. — Kuka nämät walkeilla waatteilla puetut owat ja kusta he tulleet owat? — Nämät owat ne, jotka suuresta waiwasta tulivat, ja he owat heidän waatteensa Sairitsan weressä walaisseet.**

---

Ja nyt vielä eräs yleinen, lopullinen katsahdus kuuastimeen. Millainen olinkaan? Millainen **olen** luonnollisessa tilassani, jos poistan nuo kilttohyweet ja

tuon sumuisen verhon, mikä filmiäni hämärtää. Nythän sen näen. Uskallanko sanoa sen itselleni wilpistelemättä? No — miksen? Olkoon siis sanottu:

Tulen toimeen Jumalatta, Jeesuksesta. En rufoile palweltavani puolesta. Olen äreä ja nurkuwainen. En olekaan tunnollinen, sääntöllinen ja säännöllinen. En toimi mielihalulla ja hywäntuulisena. Olen weltto ja huolimaton. En pitele talon kaluja huolellisesti. En walwo pikkua kiusaustien suhteen. En pysy totuudessa. En ole niin siisti kuin olla pitäisi. Olen pikainen. Olen kärsimätön. Olen rakkautta wailla. En kärsi ojennusta. En jaksaa kärsiä wihasuisista, yreästä ja pahan-suopaa isäntää ja emäntää, waikka Pietari apostoli siihen kehottaa. En wälitä Baawalinkaan neuvoista. Olen funniahimoinen filmäpalwelija. Tuhlaan kyllä talon aikaa. Pistän pikkua hätäwalheita. Panettelen kyllä talonwäkeäni. Olen oikullinen ja epätasainen. Olen itserakas ja kateellinen. Pidän palwelijatoimen halpana. Ei ole minulla puhdas sydän. En ole ehdottomasti raitis. Olen usein muille pahennukseksi. En wietä oikein pyhäpäiviäni. En lue Jumalan sanaa. Olen usein kyllä suukko ja raaka sanoilleni. En tahdo saada anteeksi pyhdytyksi. En ole maltillinen. Olen kärsimätön. Maellan usein jumalattomien neuvoissa. Seison syntisten teillä. Istun josja pilkkaajatkin istuvat. Rahojani tuhlaan usein kyllä joutawiin. Palweltavani lasten hoidosta ruumiin ja sielun puolesta en niin liioin wälitä. En taistele paheitani vastaan, enkä mene yhä uudelleen armoistuinelle saamaan puhdistusta Jeesuksen

weressä. Lausun Jumalan pyhää nimeä turhaan. Olen  
kaihin puolin keltoton.

Mutta nyt pyydän:

Jumala luo minuun uusi sydän ja anna minulle  
uusi, vahva henki. Ps. 51: 12.

Puhdista minua isopilla että minä puhdistuisin,  
pese minua että minä lumiwalkeaksi tulisin. Ps. 51: 9.

Katso, Minä tulen pian (sanoo Jeesus) ja  
Minun palkkani on Minun kansani antamaan  
kullekin niinkuin hänen työnsä on. Minä olen  
A ja O, alku ja loppu, ensimmäinen ja viimeinen.  
Jlm. I. 22: 12, 13.

**Oulusja,**

Oulun Uudessa Kirjapainossa.

1888.



